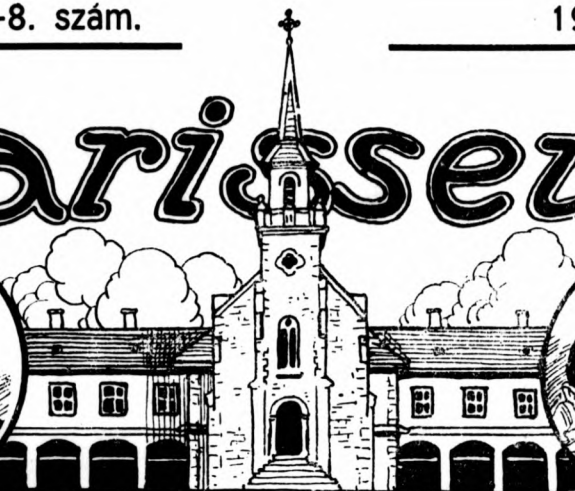

Clarisseum

1928

NÁR-TON

KATH. PATRONAGE SZALÉZI INTÉZET HAVI ÉRTEŚÍTŐJE

SZERKESZTI ÉS KIADJA:
AZ INTÉZET IGAZGATÓSÁGA

RÁKOSPALOTA

ELŐFIZETÉSI DIJ NINCS
TELEFON: L. 961—03

Visszapillantás.

Emberé a munka, Istené az áldás! — Szívből fakadóan, igaz meggyőződéssel tolnak ajkunkra e szavak most, midőn a jó Isten kegyelméből egy lepergett munkás szorgalmi év végéről visszatekinthetünk a multra.

Miközben szemünk boldogan szemléli az elvégzett munkát, lelkünkben hálával telt alázatos ima fakad az imádandó isteni Gondviseléshez azért a mérhetetlen sok jóért, amellyel az év folyamán intézetünket elhalmozta, s amely jót a mi érdemes munkatársaink, melegszívű jótévőink keze által juttatott el hozzánk.

Tudjuk, hogy kegyes jótévőink s lapunk szíves olvasói nem kéri számon, hová tettük és mire fordítottuk áldozatos szívük nemes adományait, azonban, hogy anyagi segítségükkel s erkölcsi támogatásukkal eszközölt jónak bővebb és részletesebb ismeretéből fakadó tiszta örömeink men-

tül nagyobb mértékben részesei lehessenek, egy kis számbeli kimutatást nyújtunk a Clarisseumban gondozott gyermekekről s viszonyaikról, hogy így jótévőink pontos számadatok alapján lássák, hogy a Clarisseum, lassan bár, de szerény erőihez mérten biztosan halad kitűzött célja irányában, hogy t. i. mentül több gyermeknek adjon szállást, ruházatot és tanulási alkalmat, de mindenek felett gondos, szereteten alapuló családi nevelést, hogy ezáltal egyre több gyermeket mentsen meg a testi elpusztulástól, de még inkább a halálnál is borzasztóbb lelki elzülléstől, erkölcsi haláltól.

Az 1927-28. szorgalmi év lezárta-
kor az intézet bennlakó növendékeinek a száma elérte a száznegyvenet, vagyis ennyi ifjú vagy gyermek kapott az intézettől lakást, ellátást, iskoláztatást vagy pedig ipari kiképzést.

Családi viszonyaik szerint növendékeink közül:

teljesen árva	31
hadi „	38
félárva	56
elhagyatott, illetve némi szülői gyámolítást élvez	15

Összesen 140

Életkoruk szerint a 9 évtől a 19-ig minden kor képviselve van.

9 éves	3	14 éves	18
10 „	4	15 „	20
11 „	5	16 „	23
12 „	7	17 „	26
13 „	12	18 „	17
	19 éves	5	

Hovatartozás szerint:

rákospalotai	10
újpesti	15
budapesti	42
vidéki	73

Száznegyven növendékünk közül iskolába járt: 42, ipari pályán dolgozik: 98.

Tanulóink, csekély számukhoz mérten, nagyon különböző iskolákba jártak s ez nagy mértékben megnehezítette a velük való foglalkozást, szorgalmi ellenőrzést. Ugyanis:

elemi iskolába járt	19
polgári „ „	8
gimnáziumba „	11
kereskedelmibe „	3
iparművészeti főisk.	1

Az iparosnövendékek szakma szerinti megoszlása:

asztalos	27	bádogos	2
géplakatos	26	rézműves	1
cipész	15	motorszer.	1
szabó	6	kovács	1
nyomdász	9	faszobrász	1
nyomdagépsz.	1	kereskedő	3
villanyszer.	5		

Az iparosnövendékek létszámában az év folyamán a következő változások történtek:

felszabadult	7
hozzátartozói visszavettek	4
más intézetbe került	5
meghalt	1

Az eltávozottak helyére más növendékek nyertek felvételt s így a teljes létszám egész éven át fennállott.

Iparosnövendékeink túlnyomó része jónévű újpesti és rákospalotai mestereknél nyeri kiképzését, csekély részük azonban az intézet kezei között gyakorolja mesterségét.

A legutolsó statisztikai kimutatás óta, amely annakidején szintén a Clarisseumban jelent meg, a növendékek foglalkozásuk szerinti felosztása határozottan az iparostanoncok javára billentette a mérleget. Ez már az intézetnek a rendeltetéséből származik, hogy t. i. fokozatosan áttérjen kizárólag az iparostanoncokkal való foglalkozásra. A diákok számcsökkenéséhez az is hozzájárul, hogy a beutalt növendékek legnagyobb része olyan korban kerül az intézetbe, hogy középiskolai tanulmányait már meg sem kezdheti. Ilyen körülmények között a legcélravezetőbb s magukra a gondozottakra is a legelőnyösebb, hogy idejében valami mesterséget sajátítsanak el, hogy az intézeti gondozás megszűntével biztos kenyérkereseti eszköz álljon rendelkezésükre.

Eme számok felsorakoztatásával csak azt a célt akartuk szolgálni, hogy szíves olvasóink s érdemes munkatársaink mélyebben bepillantassanak intézetünk életébe, azt jobban megismerhessék s ennek révén még fokozottabb szeretettel és áldozatkészséggel felkarolják. De ki akartuk fejteni ezzel mélyen érzett hálánkat is azok iránt az áldozatos lelkek iránt, akik mint jótékony segítő angyalok sok jóakarattal és kifogyhatatlan találékonysággal támogatták intézetünket, sokszor még a szükségés

dolgokat is megvonva maguktól, mert erősebben lobogott szívükben az áldozatrakész felebaráti szeretet, a krisztusi charitas, mint saját testi kényelmüknek a szeretete.

Vigasztalja őket a túlvilági bőséges jutalomnak a reménye, s adja az Ég, hogy már ez életben is érezhessék és tapasztalhassák, hogy az életnek legnagyobb élvezete, ha másoknak megkönnyítjük, megédesítjük az élet terhét. Gyermekmentő munkánkkal a nemzet jövőjének megalapozásán is dolgozunk, mert a ma ifjaiból lesznek a jövő férfiai s akie az ifjúság, azé a jövő férfiai, társadalma, mert az ifjúságé a jövő! . . .

Sajnos, hogy ez a gondolat még mindig nem talál kellő megértésre s nagyon sok olyan tehetős tagja van a társadalomnak, akik nem veszik ki kellőképpen részüket a jótékonyági, gyermekmentési művek támogatásából. Pedig fontoljuk csak meg, mit mond errenézve az apostol: Mit

használ testvéreim, ha valaki mondja, hogy hite van, cselekedetei pedig nincsenek? Vajjon a hit üdvözítheti-e őt? Ha öcsénk vagy hugunk meztelenek és szűkölködnek mindennapi élelemben, mondja pedig valamilyiktek azoknak: Menjetek békével, melegedjete meg és lakjatok jól, de nem adtok nekik testi szükségre valókat, mit használ az? (Jak. II. 14.)

Szent János evangélista, a magasröptű szeretettanítvány pedig még keményebben szól: Aki e világ jaivaival bír s látja szűkölködni felebarátját és bezárja szívét előtte, mi-kép maradhat meg abban az Isten szeretete? (I. Ján. III. 17)

Mi ellenben a zsoltáros szavaira gondolunk: Boldog, aki a szegényről és a szűkölködőről megemlékezik, a veszedelem napján megmenti őt az Úr! — És Don Bosco atyánk szavaival mondjuk: Isten áldja meg és jutalmazza meg bőségesen a mi árva gyermekeink jótevőinek kegyességét!

Hogy' is mondta D. Bosco?

Don Bosco ünnepi oratóriuma.

Ha a napközi otthon, az ú. n. oratórium egyaránt meg akar felelni a gyermeki léleknek s a modern követelményeknek, olyannak kell lennie, amilyennek Don Bosco elgondolta.

Miután nyolc éves korában magának az isteni Gyermekbarátnak és szentséges anyjának ajkáról megkapta a parancsot, hogy szelíd báránnyá változtasson egy végeláthatatlannak tetsző csapat gyermeket, akiket már rabbá tett és egészen elcsúfított a bűnözés, ő minden előzetes terv és előkészület nélkül, mintegy önkéntelenül megalapította oratóriumát s teljesen rávéste egyéniségének vonásait.

Don Bosco oratóriumainak fő jellemző vonásai:

1. — Elsősorban jobba tenni a gyermeket és azután megtartani a jó

úton. Oratóriuma nem szigorú, zárt kapukkal ellátott intézmény, amelybe igen körülményes a bejutás, hanem mindenki számára tárva-nyitva a belépés. Az egyetlen feltétel az, hogy valaki eljöjjön, s ha csak szemernyi jóakarata van, ez elegendő, hogy benne maradhasson.

2. — Minden tisztességes és erkölcsi szempontból kifogástalan móddal és eszközzel oda kell hatni, hogy mennél tömegesebben vonzzuk az oratóriumba a gyermekeket. Épen azért első törekvésünk legyen, hogy mindig valami újdonsággal kössük le őket, érdekesebbnél érdekesebb játékokkal és szórakozási lehetőségekkel lepjük meg a fiúknak újságra vágyó képzeletét, hogy így minden vásár-és ünnepnap valami kedves, új meglepetést jelentsen számukra.

3. — A főgond azonban arra irányuljon, hogy a fiúk szívét szeretettel és határtalan türelemmel magunknak megnyerjük, még pedig azért, hogy mindenkinek mindene leszünk, mindenkit a jámborságra s a meggyőződéses keresztény-katolikus életre törekszünk nevelni anélkül, hogy ezért az önfeláldozó és kitartó munkáért csak valami fizetést is elfogadnánk.

A mindig vendégszeretően nyitott ház, vidám ünnepi külső s a mindig remélő, soha nem csüggedő szeretet: ime a hármassarkpillér, amelyen Don Bosco oratóriuma, egy szalézi oratórium nyugszik.

A fentebb ismertetett oratórium teljesen az igazgató s a többi dolgozó személyzet munkájától függ. Tágas helyiségek, nagy udvarok, különböző játékok, fényes színpadi szórakozások stb. magában véve mind elégtelen és igen sokszor gyakorlatilag hasznavehetetlen eszközök, mikor nem járul hozzájuk a vezetők teljes odaadása, amellyel napról-napra feláldozzák magukat tökéletes önátadással, a legnemesebb céllal, anélkül,

hogy egy pillanatra is meghátrálnának. „Szeress és tégy, amit akarsz“ — mondja szent Ágoston, vagyis szeresd testvéred lelkét, az ideiglenes és örökévaló javát, és akkor könnyű lesz megtalálnod a módját, hogy lelke üdvösségét előmozdítsad. Ne félj, ily módon sohasem térsz le a helyes útról. Mert a szeretet sok más tulajdonságot és képességet pótol, amelyekről a világ azt hiszi, hogy elengedhetetlenek.

A szeretet adja meg azt az igazán mély prófétai, szinte csalhatatlan érzéket, amellyel felismerjük a gyermek szükségleteit és bajait, gyorsan és világosan oldjuk meg az ezernyi lelki problémát, amely minden nagyobb gyermekeseregben bármely pillanatban felmerül.

Don Bosco így szokta mondani: „Aki komolyan akarja, hogy egy falu vagy város erkölcsi megújódáson menjen át, e célra nincsen alkalmasabb és hathatósabb eszköz, mint egy ünnepi vagy még inkább mindennapi oratóriumnak a nyitása.“

A munkás neveléséről.

Don Bosco idejében a munkáskérdés még nem éleződött ki annyira, mint napjainkban, de Istennek eme kiváltságos fia a lángész éleslátásával előre megérezte a bekövetkezendő bajokat. „Sötét fellegek tornyosulnak a társadalom egén s őszeomlás fenyegeti magát a társadalmat“ — mondja egy alkalommal már 1843-ban.

Don Bosco bátran szembenézett a nehéz problémával s rögtön meg is indítja a mentési munkát.

Midőn első ipariskoláit megalapította, egy programot kifejező jelzőt ad munkás-ifjainak: dolgozni és imádkozni. Vallásos nevelésben részesíti őket, de emellett elsőrendű

szakkiképzést biztosít számukra. Harmonikusan összeegyezteti a munkának s az imának a fogalmát, ámbár igazi ellentét nem is volt köztük s csak a számító emberi gonoszság magyarázott beléjük összeférhetetlenséget. Az ima kedvéért nem hanyagolja el a munkát, hanem a munkát is imává magasztosítja.

Mikor ő a munka fontosságát hangsúlyozta, nem mint pusztán kenyérkereseti eszköz állt szembe előtt, hanem többre gondolt, tovább tekintett, ő az iparosnövendékekből, s általában a munkásnép fiaiból olyan talpig férfiakat akart képezni, akik minden időben a társadalom megbecsült tagjai, védő támaszai lesznek a veszély ide-

jén, mert szakmájukban biztosan mozogva, fegyelmezettségben és szigorú kötelességteljesítésben felnövekedve, meggyőződésükért küzdelemre készen, tekintéllyel és súllyal lépnek ki a világba, valahányszor szükség van a keresztény erkölcsi értékek megvédelmezésére.

Öntudatra, saját méltóságának ismeretére és fontosságára akarta nevelni a munkást. Hiszen neki nem kell szégyenkezve, még kevésbé gyűlölettel tekintenie embertársára csak azért, mivel az nem munkás-zubbonyban küzd az élettel. Mily felemelő, jóleső gondolat az, hogy a földre szállt Megváltó munkásifjú sors osztályosa volt s ebből a sorsból indult el, hogy rávezesse az emberiséget az igazi emberi méltósághoz vezető útra. A munkás és iparos, ha szakmáját jól ismeri, a saját működési és hatáskörében épen olyan eredményes dolgot vihet véghez, mint embertársai bármely más pályán, sőt emberi méltóságának s honpolgári jogainak és kötelességeinek tudatában, mesterségével az erkölcsi jót is kell szolgálnia s azt meg is kell védenie az erkölcsi jónak s a társadalomnak ellenségeivel szemben.

Mindig a jobb, a tökéletesebb — ez lebegjen mint eleven eszmény minden iparos és munkásifjú előtt. De ennek a vágnak nem szabad ernyesztő, hiú ábránddá fajulnia, amely jobbra-balra csapong s amelynek nyomában elégedetlenség és saját foglalkozásának a lebecsülése jár. Ellenkezőleg, ebből a vágyból indító lökést, erős ösztönzést kell nyernie, hogy mesterségét, szakmáját nemcsak megtanulja, hanem azt jól elsajátítsa, benne a tökéletességre törekedjék. Meg kell győződnie, hogy szakmája biztos ismeretében nagyobb dolgot művelhet, mint a középszerű, kontár művészek. S épen ezért pontosan, odaadással kell végezni a kis munkát is, hogy ezáltal az élet nagy feladataira készenálljon.

Azonban a szakmabeli tudással és tökéletesedéssel párhuzamosan kell haladnia a jellemképződésnek, az erkölcsi fegyelmezettségnek s a vallásos érzés ápolásának, mert a jellemzilárdság épügy, mint a szakmabeli ügyesség, csak állandó, lelkiismeretes gyakorlattal sajátítható el. S ennek az elsajátítása még fontosabb, mint az első, mert kevés a becse az olyan embernek, aki nem alkalmazkodik az erkölcsi törvényekhez, s mert csakis a vallásnak a tanításában találjuk meg azokat az alapelveket, amely elvek biztosítják az egyéni és a társadalmi boldogulást.

Keresztény szellemben kell haladnia tehát a munkásifjúság nevelésének, mert csak a vallás parancsainak tisztelete és átélése önt az emberbe szigorú lelkiismeretességet, jogainak és kötelességeinek kiegyensúlyozott, pontos tudatát és átérzését. A vallás minden időben első előmozdítója és terjesztője volt a kultúrának és hatalmas védelmezője és támasza a szegénynek és gyengének az osztályok és egyének kizsaroló önkénye ellen.

Az új társadalmi berendezkedés arra kényszeríti a munkásokat, hogy hatalmas szervezetekbe tömörülve védjék érdekeiket, a politikai téren pedig nagy befolyáshoz juttatta őket a haza sorsának irányításában. Épen ezért elsőrendű követelmény, hogy azok, akik a haza sorsát irányítják és szívükön viselik, helyes, keresztény, vallásos és hazafias nevelést biztosítsanak a munkásosztály fiainak, a fejlődő új munkásgenerációnak. Ez a nevelés megmutatja nekik jogukat, de hansúlyozni fogja kötelességeiket is, megjelöli számukra az utat, hogy elérhessék az anyagi és az erkölcsi boldogulást és tökéletességet s ezáltal közvetve építhessék csonka hazánk szebb jövőjét.

KRÓNIKÁNK LAPJAI RA

Máriabesnyői kirándulás. Június 18-án az intézeti növendékekből, bejáró szívgárdistákból és oratóriumi fiúcskákból alakult csapat kiránduláson volt Máriabesnyőn. A m. kir. Népjeléti Minisztérium jóvoltából díjmentesen utazhattak a B. H. É. V. vonatán. A gödöllői vártemplomban szentmisét hallgattak, majd az árnyas fák hűsében jóízűen elfogyasztott reggeli után elindultak Besnyő felé.

képet, az alsó templomot s a kegyhely gazdag egyházi felszerelését.

Fogadják a nemesszívú kapucinus atyák e helyről is hálás köszönetünket növendékeink iránt tanúsított kiváló jóindulatukért.

Don Bosco Kör. Mint általában a szalézi művek, úgy a Don Bosco Kör is rohamosan fejlődött. Csekély három éves működése alatt tagjai anynyira megszapordtak, hogy eddigi helyiségük kicsinynek bizonyult s így

A Don Boso Kör zenekara.

Odaérve első látogatásuk a kegyhely templomába vezetett az édes Jézus köszöntésére. Majd ellepték a kolostor tövében elterülő tágas rétet s egy-kettőre visszhangzott a tájék hangos zsvajtól, vígan játszó fiúk jókedvű kacagásától.

Szentséges áldás után a ft. kapucinus atyák szívességéből megtekintették a missziós panorámát, majd P. Irén kalauzolása és tanulságos magyarázata mellett a csodás kegy-

augusztus havában elfoglalták új, tágasabb helyiségüket. — A Kör színgárdája és zenekara néhány jól sikerült előadással teljesen megnyerte a nagyérdemű, hálás közönség szeretetét s előreláthatóan október első felében kezdik meg szereplésüket. Idei tisztikarát június 22-én választotta a következőkben: elnök Fehér István, alelnök Szuna Béla, jegyző Janzó István, pénztáros Fehér János, ellenőrök Reinwald Dezső, Lichtmanegger

Tibor, könyvtáros Jankó Gyula, köri-
gazda Bauer Tihamér.

A Kör célját egy mondattal lehet
kifejezni: a Lélekmentés!

Intézetünk leventeköteles iparosnö-
vendékei **Don Bosco Leventecsapat**
néven a rpalotai L. E. IV. zászló-
aljának 6 és 7 szakaszát képezik.
A csapat Máthé Árpád tart. főhad-
nagy, szalézi munkatárs és Schreiner
F. István rokkant hadnagy, p. tisz-
viselő parancsnoksága alatt áll, akik
nagy ügybuzgalommal, az ifjúság
iránti áldozatos, kitartó szeretettel ve-
zették és oktatták a csapatot. A két
szakaszban összesen 92 leventét
foglalkoztattak.

Nagy gondot fordítottak a testi kikép-
zésre, azonban az oktatásnak szel-
lemi, vallásos és erkölcsi oldalát sem
hanyagolták el s hogy ezen a téren
is szép eredményeket könyvelhettünk
el, az főleg annak tudható be, hogy
a vezetők nemcsak pusztá szóval,
hanem sokkal inkább meleg szívvel,
vonzó példával igyekeztek hatni
alárendeltjeikre.

Julius 1-én volt a leventék fogad-
alomtégele s ez alkalommal több de-
rék, törekvő növendékünk fogadott
hűséget a levante lobogónak. Ugyan-
azon a napon a délutáni versenyen
pedig a kézilabda játékban igen szép
teljesítményt nyújtottak s a csapat
tizenegy tagja kitüntetést is kapott.
Ifjaink edzettsége, testi ügyessége
örömmel töltheti el a nevelők és
előjárók szívét is, mert a régiiek ismeretes
mondása szerint: ép testben
ép lélek, az egészséges, hajlékony
test a legjobb biztosítéka a szellemi
frissességnek, a lelki erőnek és kész-
séges végrehajtója a lélek nemes
akaratának s nemcsak földi boldogu-
lásnak és sikernek, hanem a lelki-
munkának, a jellemképződésnek is
egyik leghathatósabb elősegítője.

A csapat műkedvelő gárdája az
év folyamán több alkalommal kedélyes
hangú színelőadásokat rendezett,
hogy pár kellemes órát szerezzen az

intézet jótevőinek s a levante ügy
iránt érdeklődőknek; az előadások
jövendelmét csapatfelszerelésük be-
szerzésére, illetve bővítésére fordítot-
ták.

Az egyik előadás tiszta jövendelmét
a pogány missziók javára ajánlot-
ták fel, hogy ezzel is kifejezzék, hogy
nemcsak a földi hazának hanem
Krisztus országának is bátor harco-
sai, s ha a szent ügy kívánja, még
áldozattól sem riadnak vissza.

KISS KÁROLY

1928 július 31-én szenderült el az
Úrban az intézet egy kedves növen-
déke, Kiss Károly 17 éves nyom-
dásztanonc. Könnyes szemmel, imád-
ságos lélekkel állták körül koporsóját
előjárói és növendéktársai és megil-
letődött szívvel kísérték utolsó útjára.
A sírnál az igazgató úr mondta az
utolsó Istenhozzádot a Clarissemum
első halottjának, a példás magavi-
seletű, kedves növendéknek.

1926 május havában került az in-
tézetbe a nyúlánk természetű, sovány,
sápadt arcú nyomdásztanonc. Apát-
lan anyátlan, az utcára taszított árva,
egyike a magyar kálvária sok ezer-
nyi szenvedő árvájának, kiknek ros-
szul táplált testébe már befészkelte
magát a gyilkos kór. Az intézetbe
kerülve csakhamar otthonosan érezte
magát, csendes, szófogadó, példás
növendék lett. Növendéktársai sze-
rették, előjárói örömmel néztek rá s
boldogan szemléltek, mint apostolko-
dik növendéktársai között szóval, de
még inkább példájával.

Az isteni Kertész azonban elérke-
zettnek látta az időt, hogy leszakítsa
ezt az élte virágjában pompázó és
kedvesen illatozó virágot s oda he-
lyezze mennyei trónusához.

Imádkozzunk kedves Karcsi bará-
tunk lelkeüdvéért!

A HÁLA SZAVA.

Biztosítjuk összes munkatársainkat és jótévedőinket, hogy végtelenül hálásak vagyunk jóakaratuk-és szeretetükért. Mindennap imádkozunk gyermekeinkkel együtt jótévedőink és munkatársaink jámbor szándékára és kedves halottaik üdvösségére.

A — Adamkovits Mária, Dr. Ágh Károly, Ajtay Margit, Antal Erzsébet.

B — Balla Etel, Baralovits J. Baranyai Imre, Benda Jenőné, Berényi Antal, Bezeredy Margit, Biró Andrásné, Blaskovics Ida, Boldizsár Ferenc, Boldizsár Sándor, özv. Borsódy Sándorné, Borsos Magda, Brecher Mátyásné, Dr. Buzna Gyula, Bogen László.

C — Cseh N., Cser Károlyné, Csermák Pálné, Csernák Anna, Dr. Csernus N., Csillag Ernő, Clauser Mihályné.

D — özv. Dallos Istvánné, Dobrovolszky Vilmos, Dukai Erzsébet.

E — Eichinger Erzsébet, Eisenburger Gusztávné, özv. Erdélyi Miklósné.

F — Fábrián János, Fábry Ferenc, Fekete Jánosné, Fenyves Ferenc, Filkorn András, Frank Imréné, özv. Frosch Józsefné.

G — Gábrriel Zsigmond, Galló Györgyné, Gelb Miksa, özv. Gill Józsefné, Gottlieb József, Gyurgyik M., özv. Grobusek Ferencné.

H — Hahn Jánosné, Halassy Mária, Hanák Mária, Hauber Aladár, Hám N.-né, Dr. Hergecz Irén, Hessz Károlyné, Hilf Anna, Holló Andorné, Hollosy Istvánné, özv. Hornn Ferencné, özv. Horváth Gyuláné, Horváth István, Hunyady Erzsébet.

J — özv. Jóna Jánosné, Juhász Jenőné.

K — Kalmár Antal, özv. Kalmár Lajosné, Karamarik János, Dr. Kemenes Boriska, Kende Rezső, Kirsch Antal, özv. Dr. Klein Károlyné, Klusatsek Gizella, Kobilitz Béláné, Kovács József, Kovács N., Kreipl Mátyás, Dr. Krizsevszky J.-né, Kucsera Pálné, Kulcsár Mihály, Kuts János,

L — Lakatos Rezsőné, Lappay Jánosné, Ledhiczky Flóra.

M — Magyar Vincéné Malindovszky Gyuláné, Matyák Sarolta, Mánya Margit, Márkus Aladár, özv. Máta Józsefné, Máv. telepí áll. el. isk. II. a. leány oszt. Rpalota, Menyhárt Pál, Dr. Mihálik István, Miklós Aladár, Molnár Józsefné, Müller Kornélia.

N — Nagy Gyuláné, Nagy Imréné, Nemcsék Jánosné, Dr. Nádaskay Béla, Özv. Nemes Jánosné, Ninus Rákospalota, Novák Ödön,

O — Dr. Oswald István.

P — nemes Panjot Sándorné, Papp Ferenc, Pardanszky Kálmánné, zajezdai Patachich Béláné, Pásztor Kornélia, Pellion Árpád, Perschi József, Pesztalics Józsefné, Petrányi József, Petry Henrik, Pettkó Dezsőné, Özv. Piolonovszky Hugóné, Özv. Polgár Ferenc.

R — Dr. Radich Jolán, Rakovszky Andorné, Rielli Györgyné, Romvári Benedek, Rónai Zsoltné, Rostár Mária.

S — Sibelka Stefánia, Simon Józsefné, Slavkovits Jánosné, Sléger Margit, Spohn Jánosné, Stanga Ödönné, Steffanytz Kálmánné, Özv. Stéger Lászlóné, Steiger György, Schlecht Vilmosné, Schneider Józsefné, Schuszter Árpád.

Sz — Szabados Gáborné, Szabó Erzsébet, Szabó János, Szajbely Istvánné, Szalay Istvánné, Szele Lajosné, Szent János, Szerencsés János, Székely Zoltán, Dr. Szőcs József.

T — Tichy Gusztávné, Tóth Jánosné, Török Károlyné, Törzs Kálmán.

U — Ungváry Józsefné.

V — Vadász Béláné, Vanyek Emilia, Varga Lajos, Varga Mihályné, Varga Rezső, Végh Kálmánné, Vecsey Pálné, Vedrődy Vilmosné, Özv. Vitéz Menyhertné, Vogyerák Vendelné, Vnuk Jánosné.

W — Wallner Viktorné, Weszelák Károly, Wlossák Béla.

Z — Zaratín Károly, Zeley Kálmánné, Zimányi Gyula.

Természetben adakoztak:

(Ruhanemű, ételmszer, gyertya, könyv, stb.)

Balogh Gyurián Győzőné, Békési István, Özv. Csengő Lajosné, Csernus László és Ferenc, Gróza Mihály, Dr. Hendel Gyuláné, Hunyady Erzsébet, Özv. Kacsor Gézáné, Klein József, Özv. Klein Károlyné, Labancz Gyuláné, Lappert Etelka, Dr. László Viktor, Matyák Sarolta, Özv. Máty Jánosné, Nagy Gyuláné, Pellion Árpád, Pellion Margit, Pesztalics Józsefné, Pihál Ede, Sárkány Károlyné, Szedlák Károlyné, Dr. Szilágyi Géza, Tichy Gusztávné, Dr. Ulmen Ágoston, Varga János, Varga Vendel, Vas Géza, Vaskovits Rezsőné, Zahumenszky Ilona, Özv. Zsebedits Antalné, Zsilinszky Lajos.

